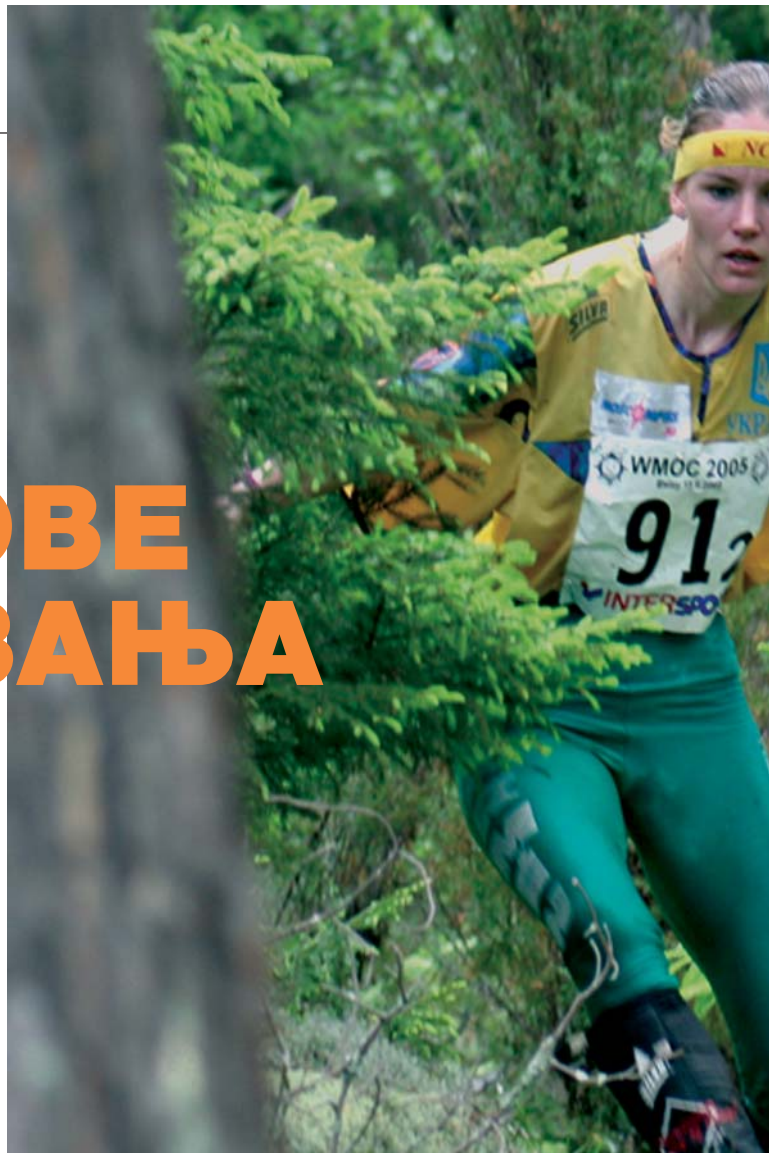

**ПРВИ КОРАЦИ
У ЖЕНСКОМ СПОРТУ
У ВОЈСЦИ СЦГ**

УЗ ПАДОВЕ И ПОДИЗАЊА

**Један од нових
праваца у развоју
Међународног савета
за војне спортове – CISM
јесте улагање у женски
спорт, интензивније
укључење жена у све
његове активности,
посебно у регионална и
светска војна такмичења.
Штавише, у предстојећем
периоду учешће женских
екипа, поред мушких,
у тим надметањима
биће обавезно.**

Када је пре неких тридесет година донета одлука да се у редове америчке војске приме жене, наишла је на веома велики отпор. Пошто се прашина стишала, учињен је корак даље у истом смеру, па су жене почеле да похађају војну академију. Данас Американци сасвим нормално прихватају чињеницу да су жене не само део професионалног састава војске већ и да одлазе у разноразне мисије широм света. Како сада ствари стоје, у Војсци Србије и Црне Горе таква слика се још дуго неће видети. Не залазећи дубље у проблематику и могућности ангажовања жена у нашим оружаним снагама, задржаћемо се, овога пута, на постојећем женском делу попула-

ције у Војсци и њиховом (не)ангажовању када је о физичком вежбању реч.

До пре годину и по дана, жене у Војсци су, у том погледу, биле потпуно запостављене.

■ НЕДОСТАТАК ИНФОРМАЦИЈА

– У нашој средини још увек не постоји свест о томе да жена у војсци може и треба да се бави спортом и да се такмичи, као што то чине жене у другим земљама. Како сада ствари стоје, да би се то променило, биће потребно да уложимо много времена, труда и добре воље – истиче пуковник мр Бранко Бошковић, шеф Делегације СЦГ при Међународном савету за војне спортове – CISM.

Један од нових праваца у развоју те организације јесте улагање у женски спорт и интензивније укључење жена у све њене активности, посебно регионална и светска војна такмичења. Штавише, учешће женских екипа у тим надметањима, поред мушких, биће обавезно. Како излазак на међународна такмичења под окриљем Међународног савета за војне спортове подразумева полупрофесионални или професионални ниво спортисте, питање које се намеће јесте да ли у Војсци СЦГ уопште постоји основа из које би се издвојиле спортисткиње тог квалитета.

Први кораци у том правцу у нашим оружаним снагама направљени су тек пре две године у области рекреације, а ове године и на такмичарском нивоу. Још увек траје формирање базе података о женама у Војсци које се баве или би се могле успешније бавити спортом.

– Основни проблем на који наилазимо јесте то што немамо основу из које би се својим спортским квалитетима издвајале жене за поједине спортове. Захваљујући рекреативном вежбању које смо покренули на Војној академији успевамо да пронађемо од-

ИЗБОР СПОРТИСТЕ ГОДИНЕ ВОЈСКЕ СЦГ У

2005. ВРЕМЕ ЈЕ!

Како већ традиција изграђена током једанаест до сада одржаних избора за спортисту године Војске Србије и Црне Горе налаже, новембар је време када вас подсећамо на почетак акције у којој бирамо најбољег спортисту и спортску екипу наших оружаних снага у протеклој години. Другим речима, магазин "Одбрана" наставља акцију коју је лист "Војска" покренуо ради промовисања спорта у војсци и његових актера.

Пошто је од претходног избора протекло скоро годину дана, подсетићемо вас на основне пропозиције акције.

За назив спортисте године ВСЦГ могу конкурисати официри, подофицири, цивилна лица на служби у Војсци, студенти Војне академије, ученици војних школа, војници по уговору и они на редовном одслужењу војног рока. Исти принцип важи и за екипе, чији чланови треба да припадају некој од наведених структура. Предлоге могу слати команде, јединице, установе, војне школе и друге образовне институције, спортски савези, клубови и секције.

У тексту предлога треба навести кратку биографију спортисте, односно екипе, образложење с тачно наведеним резултатима оствареним у 2005. години и обавезно послати фотографију (портрет предложеног кандидата, односно групни снимак предложене екипе). Жири ће размотрити све кандидатуре које су потпуне и у складу с пропозицијама одредити се за прва три појединца и исти број екипа.

ређен број кандидаткиња, али је то недовољно. Једина права база, за сада, јесу јединица у Лесковцу, у којој имамо жене војнике по уговору, и Противтерористички одред "Кобре". Велики је проблем и то што немамо податке о томе да ли у још некој јединици постоје жене које би се могле активно бавити спортом. На евантуалну помоћ у добијању информација, нажалост, за сада не рачунамо, пошто је за многе мушкарце идеја да се жена у војсци бави спортом још увек смешна – истиче професор на Катедри физичке културе Војне академије Лела Марић, координатор за женски спорт у ВСЦГ и Министарству одбране. Она додаје и да је илузорно помишљати да би се врхунске спортисткиње наше земље такмичиле за Војску самим тим што их и немамо много.

■ ПРВИ КОРАЦИ

Ова година остаће упамћена по томе што је први пут званично организована једна женска спортска екипа у Војсци, и то у стрељаштву, која је у мају учествовала на спортском првенству ВСЦГ одржаном у Сомбору. Тада је организовано ревијално такмичење жена у гађању из ваздушне пушке. Такође, та екипа је била прва која је учествовала на једном регионалном војном првенству. Било је то у Словенији крајем јуна, када су њене чланице постигле резултате којима су могле да парирају мушкарцима.

За време одржавања кампа "Коралник орен 2005", на коме су се наши војни оријентирци припремали са холандским, почело се са формирањем женске екипе у оријентирингу, док је наша позната атлетичарка и сада успешна ветеранка Снежана Станчетић из Новог Сада задужена за вођење атлетског програма и формирање женске екипе у атлетици.

– Направили смо прве кораке у формирању женских екипа у појединим спортовима, али је почетак заиста тежак, јер наилази-

мо на велики отпор са свих страна. Иако су жене које раде у Војсци углавном чуле шта се дешава по питању женског спорта, бројне обавезе које имају на послу и у кући, али и неразумевање на које наилазе, спречавају их да се укључе у рекреацију, а камоли нешто више. У многим војним колективима још увек влада мишљење да је жени место у канцеларији, где ће да извршава наређења, а не да преузима иницијативу. Због тога оне не долазе уопште, или долазе нередовно на рекреацију. Можете онда замислити какве проблеме имамо када треба да добију недељу или две слободно за припреме пред одлазак на такмичење. Имајући све то у виду можемо рећи да је огроман успех био само њихово појављивање на локалном и регионалном такмичењу – наглашава професорка Марић.

Ваља имати на уму да је бављење спортом жена у Војсци, баш као и мушкараца, нормативно регулисано прописима који се односе на физичку обуку цивилних лица у Војсци. Њихово активније укључење у спортске активности предуслов је да се за две до три године створи основа из које би се издвојиле потенцијалне такмичарке. Јер само спој те аматерске и такмичарске енергије у женском спорту може да изнедри резултате на појединачном и на екипном плану.

Сувишно је и говорити о значају спорта за физичко и душевно здравље, тако да ћемо дамама које се још увек колебају да ли да се укључе у рекреацију препоручити да бар једном учине тај напор који је потребан и оду на Војну академију. Већ после првог дана вежбања осетиће приметно побољшање расположења, док ће, с временом и упорношћу, доћи и увек жељени визуелни ефекат. Ко зна, можда се баш у вама крије таленат који вас може довести до победничког трона... ■

Сања САВИЋ